

отъ сливенци съ единъ подавяващъ ги въ всѣко отношение противникъ, водени цѣли седмици съ изумително себеотрицание и стоицизъмъ и приключени съ честъ и достоинство, даващи право на героитѣ да кажатъ: „Ние се бихме и дадохме добъръ урокъ на враговетѣ ни. Нека тѣ знаятъ, че българскиятъ духъ е по-силенъ отъ желѣзото на Сарая“.

Прелюдията

Тя бѣше кървава и подсказа страхотиитѣ на самата трагедия. Почна се по южнитѣ склонове на Каймакчаланъ, срещу височинитѣ на р. Бродъ, на 12 септемврий, гдето бѣха заели позициѣ 4-а и 2-а дружини на полка, а именно 4-а на самия връхъ, а 2-а срещу нея. Охраната на лѣвия флангъ бѣ възложена на 6-а рота.

На 12 септемврий рано сутринъта 2-ра дружина осъмна подъ силенъ артилерийски неприятелски огънь, подъ закрилата на който сръбски части на по-голѣми и по-малки групи почнаха да се спущатъ къмъ долината на рѣката, кждето личеше, че се групиратъ въ по-голѣма маса. И наистина, къмъ единъ и половина часътъ почнаха да настѣпватъ две вериги къмъ дружината, обаче настѣпленieto биде спрѣно, въпрѣки мѣглата, която прѣчеше на нашата артилерия да стреля ефикасно.

Къмъ 4 ч. настѣпленieto отново се подзе отъ сърбитѣ. Шестъ дружини се повличатъ срещу една наша — шестъ дружини, обслужвани съ многобройна артилерия, която обсипва съ снаряди нашата дружина и нейния тилъ. Телефонитѣ връзки отдавна сж скжсани, а каквото и да било движение назадъ е невъзможно. Дружината биде откъсната отъ своя тилъ. Нито поддрѣжки, нито мунициѣ—нищо не може да достигне до юнацитѣ които, залегнали здраво на земята, съ своя неспиренъ пушеченъ огънь държатъ противника на стотина крачки отъ себе си, прикованъ на едно мѣсто и въ невъзможностъ да вдигне глава. Мѣглитѣ на талази обгрѣщатъ бойното разположение на дружината и не позволяватъ наблюдение отъ страна на нашитѣ артилеристи. Ето че и патронитѣ сж на привършване, само по 10-15 има всѣки войникъ.

А неприятелската артилерия реве, фучи и засипва окопи и прикрития. Момчетата не мърдатъ отъ своитѣ мѣста. Противникътъ, отчаянъ отъ упоритостъта имъ, почва обходно действие въ дѣсно и успѣва да се яви въ флангъ на дружината, но и това не разколеба сливенци. Едвамъ вечерътъ, вследствие получената заповѣдъ да се оттегли, дружината зае главната позиция на върха, а 4-а, заедно съ 3-а, заеха в. Каймакчаланъ за упорита отбрана. Тамъ именно се разигра и величавата кървава каймакчаланска епопея.

Канаритѣ

Още на разсъмване на 14 септемврий къмъ лѣвия флангъ на 3-а дружина неприятелътъ разви барабаненъ огънь. Целъта